

...35

solemnă, finalul, în schimb, restabilește ținuta întregii reprezentații.

...220

A TREIA' ȚEAPĂ

Irina COROIU

MICUL INFERN

de Marin Sorescu

...291

de Mircea

TEATRUL NAȚIONAL
DIN BUCUREȘTI

INTERVIU

Ștefănescu

19 februarie 1981

de Ecaterina

TEATRUL
„NOTTARA“

Oproiu

28 februarie 1981

TEATRUL

„BULANDRA“

22 februarie 1981

Cea mai bună scenă din reprezentația Naționalului bucureștean rămîne, în continuare, aceea a încheierii, în care parabola se concentrează, și lasă să transpară, exact, explicația unui mod de existență, justificat prin conjunctura aparte în care s-a aflat eroul, ca exponent al ființei naționale.

Spectacolul își conservă, intacte, și virtuțile, și carențele semnalate la premieră. Impresionează, în continuare, elaborarea vădită din jocul lui Amza Pellea; cu aceeași rigoare austeră impusă de regie (Sanda Manu), dar și cu forța propriei lor personalități, conving Mircea Albulescu, Florin Piersic, Traian Stănescu și Gheorghe Cozorici. George Motoi și Cezara Dafinescu, Olga Delia Mateescu, Ovidiu Moldovan, Elena Sereda, Liviu Crăciun, și toți ceilalți componenți ai distribuției, își respectă, de asemenea, partiturile. Peste reprezentație plutește însă o anume rigiditate, căci, în teatrul lui Sorescu, semnificația e intrinsecă replicii. Dacă aceasta este „declamată“ patetic, pierde atît din savoare, cit și din eficiență. Dacă interesul publicului scade imperceptibil în partea a doua a montării, jucată cu o gravitate

La aproape cinci ani de la premieră, spectacolul își păstrează, nealterate, prospețimea și tensiunea de la început. Explicația? Dincolo de problematica mereu actuală a textului, echipa de actori evoluează la fel de unitar și dezinvolt ca în seara primei reprezentații, deși în distribuție au survenit cîteva schimbări. În rolul Sudoritei, deținut inițial de Draga Olteanu-Matei, apare acum Maria Gligor, care, în afara îngroșării particularităților de limbaj ale personajului, marchează cu exactitate atît masivitatea (morală) a eroinei sale, cit și inocența ei înduioșătoare. În „duetul“ Cateluța-Nuțica, Tora Vasilescu și studenta Simona Măicănescu au vioiciune și umor, integrîndu-se firesc jocului mereu scintilietor al „vechii gărzi“: Gina Patrichi, Mariana Mihuț, Tamara Buciuceanu-Botez, Ica Matache și Octavian Cotescu.

Alice GEORGESCU

Micul infern de Mircea Ștefănescu, spectacolul destinat unui larg auditoriu, a intrat în repertoriul permanent al Teatrului „Nottara“, trecînd peste a doua sută de reprezentații. Spectacolul ar trebui să fie păstrat, cu grijă, într-o filmotecă (poate a Televiziunii), și reluat în ciclul „Mari actori“, pentru modul exemplar în care Silvia Dumitrescu-Timică modelează subtil, ferm, cu o precizie absolută, personajul Soacrei — personaj teribil, de matroană aprigă, cicălitoare, egoistă și, în același timp, înduioșătoare, fermecătoare, care aduce în scenă lumea „anilor nebuni“ dintre cele două războaie... Silvia Dumitrescu-Timică are vervă, aplomb, tehnică — fiecare cuvînt rostit de ea se aude limpede din orice loc al sălii, dicția ei e variată și riguros dirijată: o lecție pentru tinerii (și mai puțin tinerii) actori. O urmează Ion Dichiseanu, Lucia Mureșan, Ștefan Radof, Ion Siminie, cu dezinvoltură, cu spontaneitate, într-un joc viu, expresiv, contaminat, poate, de interpretarea decanei de vîrstă...

Maria MARIN